

Número 552 - 22 de setembre 2006 - 1,5 euros
Setmanari d'informació general i cultural

la veu

de Benicarló

**Una empresa construeix
a un solar del poble**

Expliquem alguns
dels detalls del
futur conveni per
regularitzar les
cases il·legals

13a Trobada Comarcal de Bandes de Música

El Benicarló Futbol Sala

juga demà a Castelló contra el Celta

Aquest Nadal regala't un conveni urbanístic

L'Ajuntament preveu tenir llest a final d'any el procediment per regularitzar vivendes i esmenar els centenars de casos d'indisciplina urbanística que s'han donat en els últims anys. Talls de llum, enderrocaments... son algunes de les conseqüències de la normativa actual

text REDACCIÓ

L'Ajuntament de Benicarló ha aprovat un model de conveni urbanístic que s'aplicarà individualment amb aquells veïns que tenen vivendes en sòl urbanitzable no programat per tal de regularitzar el gran nombre de vivendes en situació d'il·legalitat. El projecte de conveni es va anunciar ja fa un any i ha estat redactat pels tècnics i juristes de l'Àrea d'Urbanisme seguint el contingut que marquen els articles 555 i següents de la Llei Urbanística Valenciana (LUV) i el Reglament que la desenvolupa. Després de passar pel Ple es va aprovar posar-la a exposició pública durant el període de 20 dies per a que els interessats al·leguen o facen les consideracions oportunes. Tot açò amb l'abstenció del PP i amb un problema i una llei com la LUV de profundes conseqüències per als pro-

pietaris i infractors.

Una vegada fetes les al·legacions, els tècnics incorporaran les que siguen pertinents i es farà un dictamen que anirà al Ple, s'aprovarà i s'exposarà públicament en document oficial. "A partir d'aquest moment entrarà en vigor i els interessats podran manifestar la seua voluntat d'acollir-se al conveni urbanístic", explica Utiliano Martínez, regidor d'Urbanisme. Després de la seua confecció, cadascun dels convenis individuals es publicarà al Butlletí Oficial de la Província durant un mes per a que els interessats o terceres persones presenten al·legacions.

Es tracta d'un procediment relativament senzill per a un problema complex, amb un gran nombre de vivendes afectades i amb un departament d'urbanisme saturat per l'explosió urbanística, admet el regidor de l'àrea. El Consistori ha decidit ampliar el número de personal de l'àrea amb un nou arqui-

tecte superior i un nou tècnic jurídic de nivell B al que se suma un contracte d'estiu que ha cobert les suplències per al registre de documents. L'àrea ha esgotat el seu espai per emmagatzemar arxius i documents i confia en una reordenació interna per poder aprofitar sales de la mateixa planta que ara ocupen informàtics, tècnics de Medi Ambient o Comerç.

Les multes

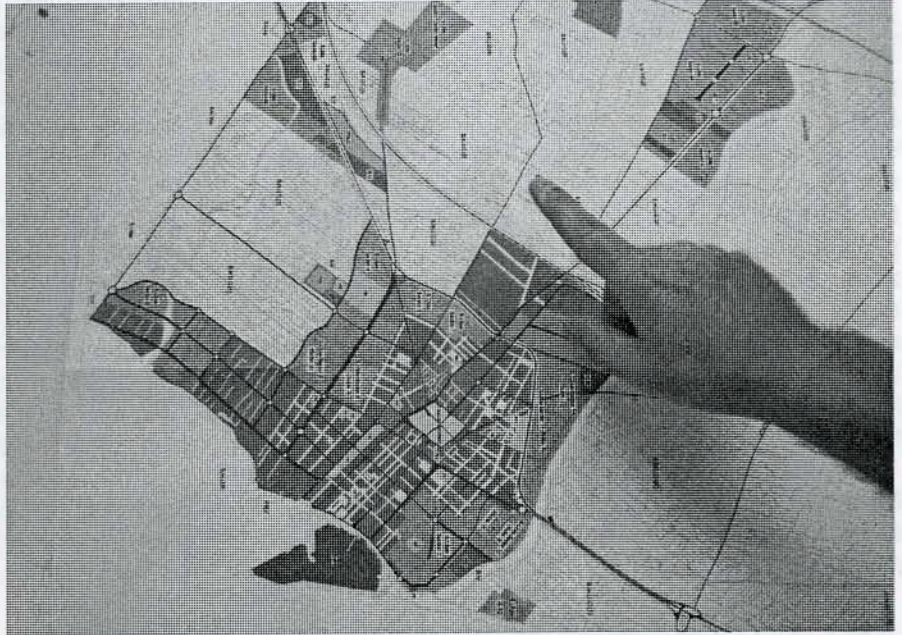
L'aprovació per part dels diputats del PP de la LUV ha comportat un canvi legislatiu important, ja que obliga a restaurar la legalitat urbanística i pagar una multa, quan abans la llei obligava al pagament de la multa i postposava l'enderrocament de la il·legalitat. En certa mesura això ha accelerat a una revisió del Pla General que pose ordre d'acord amb la LUV i el seu Reglament, que va entrar en vigor al mes de juny. "Tampoc hi ha que atemorir", assenyala Utiliano, que

La LUV augmenta les penalitzacions

ve de la pàgina anterior

Utiliano, que admet que la LUV "augmenta les penalitzacions entorn a un 25-50 per cent del valor de la obra il·legal, de manera que la penalització és ara del 2 per cent en l'obra legalitzable i del 25 per cent en la no legalitzable. "Des de fa un any s'ha anat informant a la ciutadania de l'existència de la llei i d'altres com la de Sòl No Urbanitzable, amb les seues conseqüències". La nova normativa és molt més estricta i les il·legalitats es traslladen al Registre de la Propietat per a que quede constància de les càrregues de la vivenda, que en el cas de compra-venda es traslladen al nou propietari. "S'actua així en defensa del consumidor i es comuniquen a la Fiscalia les desobediències a la paralització de les obres. Els ciutadans han de tindre clar que la legalitat no s'adquireix pagant una multa, sinó amb la requalificació del sòl i l'urbanització, és aleshores quan la construcció existeix front a tercers i així es fa constar al Registre de la Propietat". La filosofia del conveni es descobrir a la societat un bé que no existia, de manera que contribuiran amb els impostos de les seues vivendes i es podran escripturar augmentant

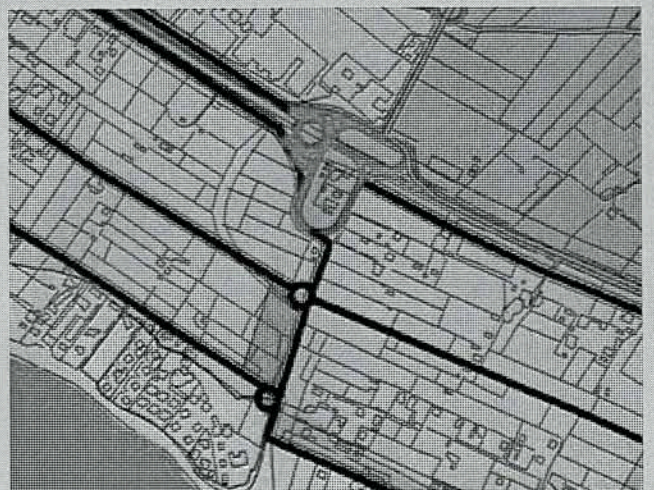
el seu valor de mercat "com ja està passant des de que vam anunciar que les vivendes podran ser legalitzables", explica Utiliano.

Amb el conveni s'obliga als propietaris a obtenir la llicència d'obres (ICIO, impost de construcció i obres), presentar un projecte visat i signat i, per tant, un desembors econòmic important. De l'ICIO se'ls subvencionarà a tenor de l'article 538.2.d de la LUV el 95 per cent del que ja van pagar per la multa fa uns anys. El ICIO a Benicarló està fixat en el 2,8 per cent del valor de l'obra. La cèdula d'habitabilitat no s'obindrà definiti-

vament fins la reparcel·lació definitiva. L'autorització de serveis serà provisional fins que no es concedisca la cèdula d'habitabilitat definitiva. D'aquesta manera si un dels sectors no tingues potència energètica suficient no es podria augmentar fins que no se n'instal·le a la urbanització, en una comparativa similar a la de la llum d'obra. La normativa per a la obtenció de la cèdula implica que no es concedirà si no hi ha un projecte d'obra, instal·lacions adients de llum i aigua "de manera que molts no la podran obtindre perquè s'han fet xapusses.

L'opinió dels veïns

El president de l'associació de veïns de Riu, Surrac i Aiguaoliva, Manolo Roca, va manifestar les seues queixes sobre el procés d'aprovació del conveni per legalitzar els habitatges irregulars del terme municipal alineant-se amb l'opinió manifestada en Ple pel Partit Popular. "Crec que s'hauria d'haver donat participació a les associacions de veïns i a l'oposició per a consensuar el text", va apuntar. Des de l'equip de govern van indicar que aquesta participació es farà a partir de l'aprovació provisional del conveni. Així mateix, l'entitat veïnal encara no ha manifestat la seua opinió sobre el document, a l'espera que els seus assessors legals l'analitzen amb deteniment.

Utiliano Martínez entén que l'urbanisme no s'ha de moure per criteris electoralistes o d'oportunitat política

ve de la pàgina anterior

És un greuge?

El regidor d'Urbanisme entén que sí, però puntualitza que s'adquireixen uns compromisos de manera que aquells que han complert la llei no queden sols amb l'Ajuntament amb les càrregues de cessió de terrenys per a desenvolupar un PAI o en les quotes d'urbanització. Les carreteres tampoc faran corbes per evitar una vivenda, de manera que si al pormenoritzar un sector una vivenda no es poguera salvar s'indemnitzaria d'acord amb el seu valor real. El que ha construït legalment també veurà com la seua vivenda augmenta de valor.

És oportú el conveni?

El Regidor d'Urbanisme admet que ni s'havia plantejat l'oportunitat o idoneïtat de la mesura a pocs mesos de

les eleccions. "Amb la voràgine del dia a dia tan sols penses en treballar i en projectar. Allò més electoralista seria haver deixat dormint la revisió del PGOU fins a després de les eleccions, però és vital regularitzar i resoldre el que hi ha, i seguir endavant caiguen les eleccions quan caiguen. El PP en el seu moment va ser electoralista, deixant carrers com el València o Corts Valencianes sobre la taula perquè es podia rebotar el personal o donava llicències sense urbanitzar prèviament la zona". El responsable de l'urbanisme municipal assegura estar disposats a fer el Passeig Marítim del Gurugú. "Tenim dificultats en les cessions però cal fer-ho, i el farem, perquè ara no es pot parar". En este exemple Martínez va indicar que s'ha donat un termini als propietaris fins a finals de mes abans d'encetar un procés d'expropiació que dona ja garanties suficients a Costes per traure el projecte a licitació.

Construeixen a un solar municipal

text JORDI MAURA

El Partit Popular de Benicarló va denunciar dimecres "una irregularitat urbanística greu" per part de l'equip de govern PSOE-Bloc que, segons els populars, han permès que es puga edificar en un solar municipal per part de l'empresa local Abuc Promocions en el carrer del Tossal de les Figueres. Segons va manifestar l'exalcalde Jaime Mundo "PSOE i Bloc continuen fent oïdes sords i autoritzant la construcció quan pregonaven mà dura contra les irregularitats".

Prop del col·legi públic Francesc Catalan el Consistori va obtenir dos solars de 128 i 135 metres quadrats que han estat reclamats en alguna ocasió pel centre educatiu per a pal·liar els seus dèficits d'espai, però lluny d'això l'administració local va optar per escoltar permutes de terrenys. Segons van denunciar els populars el 25 de maig el PP va demanar conèixer qui havia autoritzat la construcció en aquest solar i la manera d'adjudicació i, sempre segons la versió del PP, "en el següent mes l'alcalde ens va dir que no s'havia portat a terme cap obra i que el procés de permuta estava en tramitació". No va ser fins al 5 de juny quan l'empresa va proposar un local comercial de 385 metres quadrats per la permuta mentre les obres continuaven amb total normalitat i elevaven ja una estructura. El 30 d'agost, l'alcalde va obrir un expedient al rebutjar en la

comissió la permuta per quatre vots en contra del PP i les dues abstencions del Bloc enfront dels tres vots dels socialistes. Per a l'oposició, s'ha evidenciat un trencament de vot en l'equip de govern i una il·legalitat a l'actuar l'empresa en un solar que no és de la seua propietat, per això demanen conèixer qui va autoritzar les obres. Segons Jaime Mundo, l'Ajuntament ha de parar les obres perquè estan en propietat municipal. Aquest motiu és suficient per al PP per a assegurar que "l'obra pot ser catalogada a instàncies judicials com prevaricació". A més asseguren que l'empresa ha incomplert l'ordre de paralització i prossegueixen els treballs, per aquest motiu va reclamar la dimissió de l'alcalde Enric Escuder i del regidor d'Urbanisme, Utiliano Martínez "perquè ara ja sols caben males solucions", va concloure Mundo. Paradoxalment i malgrat les greus acusacions manifestades, el PP no acudirà als tribunals perquè entén que els fets no tenen la suficient gravetat.

Crítiques al Bloc. Finalment el portaveu del PP en el Ple, Marcelino Domingo, va censurar que el secretari comarcal del Bloc i edil d'Obres i Serveis, Joanma Ferrer, denunciés "sense noms i d'una manera covarda" que el PP fa el possible per retardar les obres del pont sobre el Barranquet. Domingo va recordar que Ferrer ja va denunciar sense donar noms que alguns empresaris extorquien treballadors per a assolir vots per a la campanya contra l'Estatut català.

Postals d'estiu/5: Llocs

Fronteres

text JOAN HERAS

Si repassem a poc a poc el retaule de llocs diversos i especials que dibuixen el nostre paisatge personal, íntim, hi trobarem, és una obvietat dir-ho, indrets molt diversos -carrers, platges, boscos, petits racons- en els quals hi podem reconèixer d'una manera ben directa la nostra biografia ben barrejats amb d'altres que, d'una manera misteriosa i màgica, s'hi han anat afegint a cop de descobertes. L'estiu -i sobretot si aquest és sinònim de vacances- és un moment propici per a fer noves descobertes o per a retrobar indrets estimats.

Viatjar és un plaer, una activitat d'higiene mental -això de canviar d'aires sembla que ajuda a desemboirar-nos de les històries quotidianes-, una manera d'obrir-nos a paisatges diferents i a realitats socials, formes de viure, que no són idèntiques a la nostra. Ara bé, el fet que uns paisatges ens colpeixin, ens impressionin d'una manera profunda i, en conseqüència, entrin a formar part de nosaltres, del que som, no deixa de ser un fet misteriós. Per què uns sí i uns altres no? No ho sé. Però el que és evident és que la màgia es produeix, sovint inesperadament, quan alguna part de la nostra subjectivitat és estimulada, captada, per un paisatge. L'emoció estètica davant d'uns carrers d'una ciutat que fa pocs dies hem conegut però que ja sentim una mica nostres, davant d'una platja immensa en la qual ens colpeix amb una brutalitat amable el sol i l'aigua, davant d'unes muntanyes que s'alcen imponents i quasi terribles -afegim-hi la imatge que ens commogui més- és una emoció ben personal. En realitat, i també això és una obvietat, la impressió neix gràcies a la trobada d'un determinat paisatge i un seguit de motiva-

cions o gustos que a cadascú de nosaltres ens volten per dins i que defineixen la nostra manera de ser, de pensar, de desitjar, de gaudir.

En el gruix de motivacions, interessos o gustos personals -que poden ser més o menys conscients- que cadascú porta dins seu i que es posen en moviment quan entren en contacte amb estímuls suggerents, cal tenir ben present el paper molt important d'aquelles expressions artístiques que han sabut despertar unes emocions molt semblants a les que ens fan sentir els paisatges diversos que descobrim quan viatgem. Penso, per exemple, en l'emoció intensa -de vegades decepció profunda- que pot crear el fet de passejar per llocs que ens parlen de lectures o de personatges que ens han marcat. I això es pot produir ben a prop o a molts quilòmetres de casa. Per exemple, la bellesa senzilla i profunda del cementiri de Portbou, abocat al mar, on hi batega la tragèdia de tantes morts, entre elles la de Walter Benjamin, en la seva desesperada fugida del nazisme; o la senzilla plaça d'Arenys de Mar en què hi podem trobar aquells cinc o sis graons que s'han convertit en una referència essencial en la nostra literatura gràcies a la meravellosa -es pot dir simplement perfecta?- narració de Salvador Espriu, Teresa-que-baixa-les-escales, que dibuixa amb cinc retalls de vida tota una trajectòria personal i col·lectiva; o el parc Lezama de Buenos Aires on es van conèixer d'aquella manera tan tempestuosa i càlida el Martín i l'Alejandra de Sobre héroes y tumbas d'Ernesto Sábato; o els carrers plens de porxos i el Po travessant aquell Torí de què Pavese ens n'havia parlat tant, per on havien passejat tantes nits llarguíssimes molts dels protagonistes de les

seves narracions, sempre buscant una certesa que no es troba sinó en l'amistat... No continuo la meua llista: que cadascú hi posi els seus llocs descoberts.

L'emoció, però, no es suscita només amb la descoberta de llocs nous, amb l'impacte de la novetat o la vivència d'indrets que hem conegut gràcies als llibres, les pel·lícules o qualsevol altra expressió artística. També el retrobament amb llocs estimats, ja sabuts però que sempre ens ofereixen certes sorpreses, ens pot commoure i fer sentir emocions especials. Si vivim lluny dels carrers on vam viure la infantesa o l'adolescència, pot ser ara un bon moment d'anar a retrobar-los i d'intentar retrobar-nos a nosaltres en aquells escenaris que molt probablement han canviat tant com nosaltres. Resseguir aquells carrers on jugàvem o on ens vam anar fent grans, buscar -si encara existeix- la casa on vam viure aquells anys, intentar descobrir si encara queda algú al barri del veïnat d'aquella època llunyana poden oferir un grapat de records i de sensacions que ens ompliran de vida.

Potser podem dir que els paisatges ens agraden perquè necessitem que ens agradin, perquè els busquem per poder fer-nos-els nostres, per a poder fer créixer allò que som, allò que parla de nosaltres. Però, és clar, aquests paisatges, com nosaltres, canvien. I si canvien és perquè són vius, perquè som vius. Descobrim-ne i retrobem-ne amb tranquil·litat, deixant que el paisatge es fongui en nosaltres i que nosaltres li sapiguem donar una patina irrepètible.

Sobre la mort

Llibres

JOAN - BAPTISTA CAMPOS. Aquesta estranya quietud. Brosquil edicions. València. 2005.

Amb aquest llibre que fou premiat amb el Premi de poesia "Antoni Matutano" d'Almassora 2004, J.B. Campos ens introdueix en una profunda reflexió sobre la mort. L'autor, metge del servei d'urgències de professió, està acostumat a tractar-la de cara i per això sap que la mort no té bellesa ni transmet esperança. Alguns dels poemes estan molt relacionats amb l'experiència del seu ofici, davant del moribund sense escasses esperances "Voldries plorar, però te n'has d'anar./ Tu i el silenci", però també celebra la sort de poder lluitar contra la mort en el poema "La teua sort", però també la mort s'ha d'encarar amb certa fredor, "De sobte, has comprès que, malgrat tot, la mort tan sols/ és una línia recta."

El poeta ens presenta el dolor i la solitud de qui es queda després de la mort: "Res ja no t'importa. (...). Et trobes a soles, amb els ulls freds de les parets, els llavis blancs dels llençols, la pols humida i aquesta disfòria que t'astora." En altres poemes parla de l'inexorable pas del temps i la sort de poder contar-lo, com en el preciós poema "Les pedres". També reflexiona sobre la pròpia mort i manifesta la seua preocupació

sobre com serà el moment: "Em pregunte com serà el meu traspàs", què i qui es recordarà d'ell després de la seua mort, als poemes "Sense mi" i "Voluntats anticipades", i expressa el desig de conservar el seu amor més enllà de la mort, s'adreça a la seua estimada i diu: "Recorda que si jo sóc el primer a caure, t'esperaré."

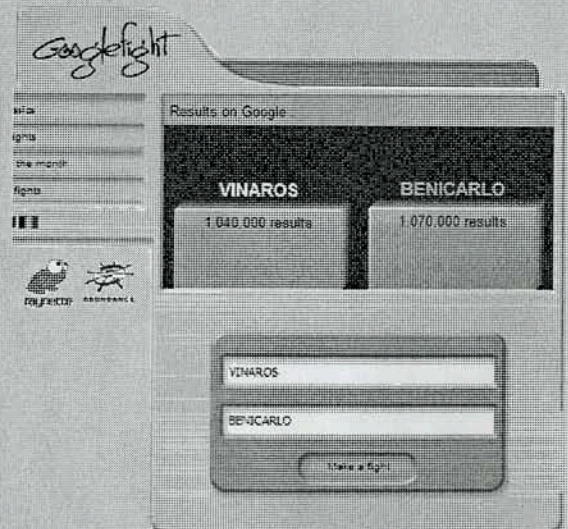
Hi ha poemes on es descriu la mort d'una manera molt realista i dura com al poema "Aquest grapat de pols", que acaba dient: "Ací només hi ha aquest grapat de pols./ Aquest.", o el poema "Brutícia" que ens parla sobre una dona trobada morta entre un munt de brutícia acompanyada només del seu gos, i sobretot l'impressionant poema "Trenta -vuit fragments" on fa la descripció de la tragèdia d'un accident a la carretera.

Malgrat tot també hi ha lloc per a l'esperança en aquest llibre, la bellesa de les coses és l'esperança de la immortalitat ens diu el poeta després d'un concert el mes d'abril a l'Alhambra, els plaers de la vida en un dia d'estiu. Aquest aspecte s'accentua en la part final del llibre en què sovintegen descripcions de la natura, una natura que respira una estranya calma.

El llibre està farcit de poemes excel·lents, que converteixen "Aquesta estranya quietud" en el millor poemari de J-B Campos.

Josep Manuel San Abdón

Filant la Xarxa

www.googlefight.com

Benicarló o Vinaròs? Quina de les dos paraules ha estat més buscada al Google? En la imatge podeu veure els resultats. I per a comparar qualsevol altre parell de termes, visiteu la pàgina que us recomano aquesta setmana.

La.Rata.Sensefils@hotmail.com

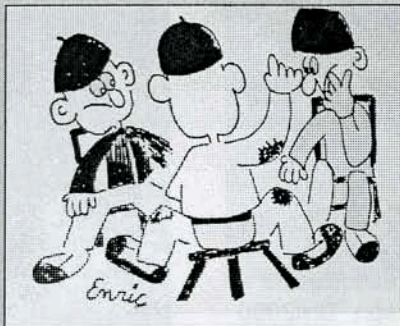
laveu debenicarlo

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Els tafaners, que sempre estem fent l'ídem, fullejant la seua revisteta per la banda dels esports, encara que el nostre esport només siga el d'obrir i tancar els ull, per això de xafardejar, vam adonar-nos d'una curiositat, apareixia lligat al futbol sala d'ací, el nom de Benicarló Onda Urbana. Nosaltres, que en això de pegar-li a la piloteta no estem molt ficats, però si en tenir un bon arxiu memorístic, vam recordar que l'any passat l'equip de futbol sala tenia un altre nom i, anteriorment, un altre i, anteriorment, un altre i ... no ho acabem d'entendre eixa mania de canviar de nom cada any. Al final els aficionats portaran un embolic mental que, divertit estarà escoltar els seus crits de suport, cadascú dirà el que recordarà i ... els jugadors pensaran, a qui estan animant? Però qui paga mana suposem.

Quin embolic ens hem fet amb tant de nom, i d'allò del que volíem parlar, el nomet este d'ara, el d'Onda Urbana, ens ho deixàvem. Quan el vam escoltar la primera vegada no sabíem si es referia a Benicarló o a la ciutat de la comarca de la Plana Baixa. No sabíem si jugaven ací a o allà o, fins i tot, si era una emissora de ràdio? Ens vam fer un embolic monumental, el mateix, suposem, i com dèiem abans, que deuen tindre els seus aficionats. I per cert, ací que promocionem la nostra ciutat o la de dalt de Castelló? I, que té a veure la Onda esta, Urbana, amb el nostre equip de futbol sala? Algú ens ho podria explicar una miqueta? Per sortir de dubtes i saber que, o qui, promocionem!

I parlant de promoció, algú creu que podem promocionar alguna cosa, ací, si quan només entrar a Benicarló, veuen la plaça de la consti, desangelada ella i amb un terra que fa més que pena? Ostí tu, no tenim dia que algú no es pega una pinya caminat per allí damunt. Sembla que estigues fent una gimcana, una mena de cursa d'obstacles, el resultat de la qual ja us el podeu imaginar, alguna part del cos ben malmesa. Mai de la vida hem vist una cosa, per no dir altra animalada, en tan mal estat. Ni una llamborda que estiga bé ni en el seu lloc, pareix que preparen un nou maig del 68. L'avantatge que ací no caldrà que alcen el terra, ja ho està!

I ja que estem ficats en la plaça de *marres*, no parlem del que tenim a sota, estalactites. Sí, com si entrarem a la gruta de Sant Josep, Onda, (tindrà alguna cosa a veure amb el futbol Sala també?). I això no és d'ara, sembla que ja fa temps que van creixent i sobretot quan fiquen en marxa la font de dalt o plou, aleshores, el seu ritme de creixement és ... sensacional.

Com en això de les idees no ens guanya ningú, i l'ajuntament té un bon costum de copiar-nos-les, els proposem facen una mena de circuit guiat pel seu interior com a reclam. Només cal endreçar-lo una mica de manera adient amb les estalactites que

ja tenim i alguna que altra pintada coxambrosa, que en aquest poble n'hi ha a cabassos, i segur que dona el pego. Ja tenim el primer pàrking-gruta del Maestrat. Ni Altamira. Ja veig els cartells: "Visite la gruta-pàrking soterrada de la plaça la constitució benicarlanda. Estalactites i pintures originals, formades en menys de 10 anys. Més ràpid que a la naturalesa". Segur que ens coneixerien a tot arreu. Almenys si la part de dalt no serveix per a molt, només per a caure, a sota cal aprofitar el filó. I a cobrar!

Ja que estem en això de cobrar, que ací els Alambor, ens referim als premis eixos que ja fa dos anys que no és fan, no cobren? Ho diem perquè, segons ràdio macuto, no sabem si serà molt de fiar la font, se'n volen anar a la nostra ciutat veïna de més al nord. No hem pogut esbrinar el per què, però serà una qüestió de diners? Segurament tot seran rumors infundats per desprestigiar el nostre poble, però ... i si no?

Deia la cançó "La manguera donde está ..." i allà que la brigada, mànega al coll amb bona xurritada d'aigua, netejava el carrer de l'avinguda Marqués de Benicarló. Les restes de productes, negres, procedents de les nostres excel·lents clavegueres, després de sobresortir a borbollons la passada setmana els dies de pluja són l'evidència més palpable que el nostre subsòl està fet un fàstic. A més, com sol passar quan s'enfonsa el vaixell les rates surten. Així, a més de la merda, dijous a migdia, el camí la mar anava prou ple d'aquests animalets, xops, buscant un forat, sec, on amagar-se. No van tirar mata-rates fa poc per les clavegueres? Doncs no és nota!

Menys firmes del Maestrat han acudit enguany a la Fira del Moble de València per l'elevat cost del metre quadrat

text JORDI MAURA

Les empreses del moble del Maestrat, associades en Aidima, acudeixen en menor nombre que altres anys a la Fira Internacional del Moble de València que aquest any arriba a la seua 43a edició. Són fàbriques de localitats tan distintes com Benicarló, Vinaròs, Sant Mateu, Les Cases del Riu o la Sénia, associades a Aidima. Les empreses que acudiran són Bm2000 (Benicarló), Mobles Añón Querol (Les Cases del Riu), Mobles Benicarló, ST Mobles (Vinaròs), Guàrdia Taller de Mobles (Les Cases del Riu), Idea Nova/Mil Moble (Vinaròs), Vinsa (Sant Mateu), Esteller Fuster (Benicarló) i Antaix (La Sénia), associada aquesta última a la Unitat Tècnica del Baix Maestrat.

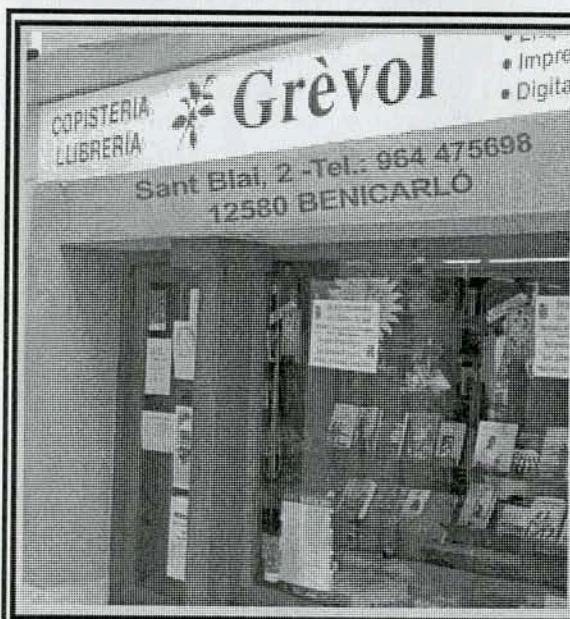
Ferran Grañana, director de la Unitat Tècnica de Benicarló, va rebutjar la justificació de la crisi en el sector com responsable d'aquesta menor assistència al major aparador del moble valencià. Segons Grañana "l'alt preu que suposa assistir a la fira és el que frena als empresaris". Preus a part "tampoc es fa el negoci que es feia en altres anys", pel que assistir a la Fira del Moble es manté per la necessitat d'estar presents amb un lloc de visita de clients, per a rebre representants i fer contactes. Altres fires europees com la de París, centrada en el moble clàssic o la de Milà, que aposta pel disseny estan perdent interès. A diferència de les fires esmentades, la de València es manté, segons els empresaris del Maestrat, gràcies als esforços realitzats en els últims anys en aparca-

ments i infraestructures", va assegurar Grañana.

Per als empresaris que si assistiran, anar a la Fira Internacional del Moble suposa un aparador per a mostrar les novetats, mantenir clients i "estar a primera línia". El sector del moble del Maestrat escapa de la crisi que si afecta a altres zones productores com València, fabricant de moble clàssic, i fins i tot ha augmentat notablement les seves exportacions de moble modern gràcies sobretot a l'aposta pel disseny i la qualitat, explica Grañana. "No és per a llençar coets però si ens comparem amb altres zones o països no ens podem queixar", va abundar.

A la comarca treballen directament en el sector més de 5.000 persones emprades en les més de cent empreses de diferents grandàries que existeixen.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

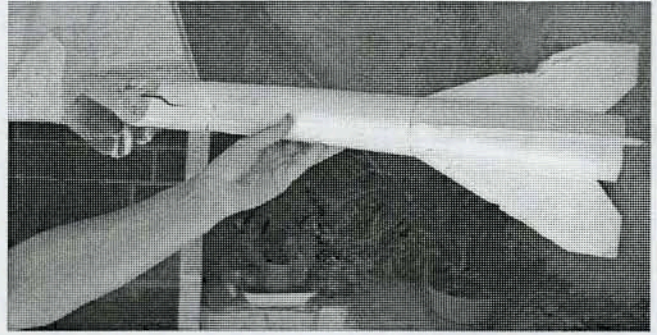
Dos joves ferits per un coet antipedregades

text REDACCIÓ

Un coet antitempesta va ser el causant, dilluns, de les greus ferides a dos joves de 17 i 20 anys d'edat, veïns de la Pobla de Tornesa en una zona recreativa i de descans de la N-232 entre Sant Jordi i Traiguera. El coet procedia d'una finca de tarongers de gran extensió propietat d'un empresari català, coneguda com l'Hort de les Murteres, situat al Camí d'Ulldecona entre Vinaròs i Benicarló on treballava el pare d'un dels joves ferits que hauria advertit en diverses ocasions al propietari de la finca del perill que comportava la tinença de l'explosiu sense el control suficient.

La Unió de Llauradors i Ramaders-COAG, va reclamar novament un major control sobre aquests coets antipedregades o generadors de pluja que, a priori, són legals i està fins i tot permesa la seua fabricació pel ministeri d'Indústria. Una única empresa fabrica a Barcelona aquests elements pirotècnics encara que des de la Unió constaten l'existència d'un "mercat negre" que ven aquests explosius per 150 euros la unitat i fins i tot s'han detectat unitats de fabricació soviètica que també l'exèrcit utilitza en les seues manobres.

"Existeixen molts exemplars encara en les antigues

cambres agràries de molts pobles del Maestrat, abandonats en casetes o sense el control que requereix un element explosiu perillós", va assegurar Joan Brusca. Al Maestrat són freqüents l'ús de coets en grans finques de Sant Jordi, Vinaròs o Benicarló, amb el perill que comporten les restes d'un projectil al caure. La Unió de Llauradors té carcasses d'alguns d'ells i en algunes finques existeixen plataformes llançadores i fins i tot vehicles 4x4 adaptats per al seu llançament. L'efecte buscat és que l'iodur de plata es fa ascendir fins als 3.000 o 4.000 metres d'altura on es fa esclatar, dividisca la suposada calamarsa en partícules més petites i que la pedra es convertisca en pluja "encara que en la pràctica desfà el núvol i no plou o descàrrega en altres llocs que no utilitzen aquest sistema", conclou Brusca.

Què mos cal saber per a ser bons caduferos?

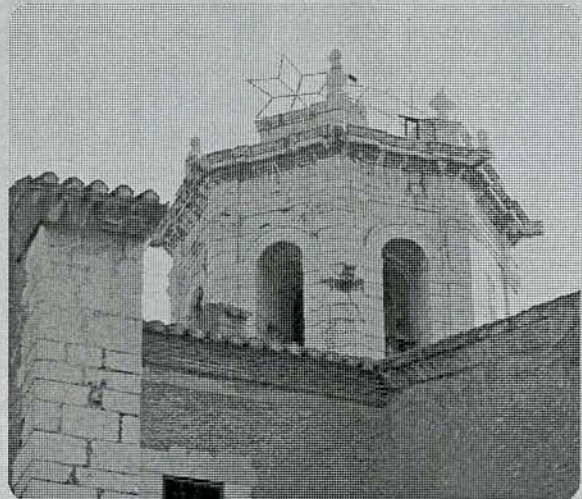
Durant 28 mesos -del gener de 1838 fins l'abril de 1840- les tropes carlistes van ocupar Benicarló, imposant la seua voluntat.

No deixem el segle XIX, durant el qual el comerç local va viure la seua època daurada. Bona part d'aquest comerç va estar en mans de famílies provinents d'altres països europeus, famílies que entroncaren amb la burgesia local.. Alguns dels seus llinatge encara perduren en el nostre poble, altres ja desaparegueren.

Dels cognoms que segueixen, **saps destriar quin no té cap relació amb aquestes famílies foranes de comerciants**

- A - O'connor
- B - Ortembach
- C - Ganzenmüller
- D - White

En un dels atacs carlistes es va pujar un canó al campanar per defensar la ciutat, alguns dels impactes dels agressors són encara evidents.

- E - Huby Mac-Donnell
- D - D'Ellisseche

Per Nadal apanyen la vivenda il·legal

L'ajuntament benicarlando ha decidit fer la rasa definitiva entre les construccions il·legals i les legals. Per fi, s'ha abordat de manera definitiva, segons sembla, un problema que portàvem acumulant anys i anys, i que el PP, en el seus anys de govern, havia deixat en el congelador de manera descarada, amb les conseqüències que tots coneixem: desgavell urbanístic.

En això, al bipartit, se li ha de reconèixer la seua valentia en afrontar un problema greu que s'havia enquistat, principalment, en les zones no urbanes del nostre terme. Sembla que la normativa actual ha accelerat aquest procés i, es pretén, mitjançant convenis urbanístics individuals, arribar a resoldre-ho. Pel que es veu, la nova llei augmenta les penalitzacions de manera considerable i, els convenis que es volen establir, obligarà els propietaris d'aquestes edificacions il·legals a fer, a més, totes les tramitacions i documentació exigible per a qualsevol edificació legal, amb els pagaments corresponents, com no podia ser menys.

Tot i això, se'ns plantegen unes quantes preguntes, de difícil resposta, que l'administració local hauria d'assumir: és, èticament parlant, correcta la legalització d'aquestes edificacions il·legals? S'haurien d'haver enderrocat, inicialment, fent acomplir la llei? No suposa un greuge comparatiu envers qui ha fet totes les coses legalment? I, sobretot, no és encara un greuge comparatiu, més important, envers aquells, que, per no voler cometre cap infracció urbanística, no han pogut construir, en terrenys de la seua propietat, una edificació que, ara, a millor, poden veure

552

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

com la legalitzen al costat del seu terreny i feta de manera il·legal? No suposa, la legalització d'aquestes vivendes, una mena de premi a l'infractor i una incongruència contra la legalitat establerta, de la qual, inicialment (després ja veiem el que passa), suposadament tots hem de ser partí-

cips?

Serà l'administració qui haurà de reflexionar al voltant d'aquestes preguntes, i d'altres, i trobar-li la millor solució als problemes que se'n deriven. Així sí, hauria de tindre molt clar que mai l'infractor ha de sortir guanyant per una situació que ell mateix ha creat, sobretot, tenint en compte que el que ha fet, ha estat, vulnerar les lleis en el seu benefici particular i menysprear, indirectament, a tots els que les han acomplert. Per què les lleis estan per acomplir-se? No.

Esperem que el nou PGOU, que s'està elaborant, no servisca per tapar les nostres vergonyes donant cèdules d'habitabilitat a dojo. Certament, com demanen des d'alguna associació de veïns i des del propi PP (que curiosament s'han alineat), s'hauria de donar participació a tots. Sembla correcte, però sense perdre de vista que alguns d'aquests veïns, possibles infractors amb el vist-i-plau del PP quan governava, per activa o per passiva, són els qui ens han portat a aquesta situació.

Per tant, el govern municipal, siga del color que siga, el que ha de fer és aplicar les lleis, sense excuses i actuant en conseqüència. No cal convertir aquest procediment regulador i extraordinari, que es vol aprovar al Nadal, en una nova carta als Reis. La resta de ciutadans no s'ho mereixen.

EDITORIAL

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

Col·labora
XAVIER
LLUCH
TOLITO
G. SEGÀ
Fotog

Foto denuncia: Les palmeres perilloses

Diversos veïns de la localitat ens han fet arribar la seua queixa pel perill que comporta en especial una palmera del Passeig Ferreres Bretó pel seu mal estat. Segons pareix ja es va quedar sense podar perquè el jardiner no es va atrevir a escalar-la al detectar el tronc podrit i en mal estat.

Ara alguns vianants han vist com han tornat a nàixer al desprendre's les fulles i no caure'ls al damunt pels péls des d'una alçada considerable.

Amb aquesta denuncia pública i també per escrit que han fet a l'Ajuntament busquen una solució per a les palmeres, algunes de les quals necessiten ja i amb urgència una ITV d'arbres.

Vols veure la teia foto denuncia publicada? Vols ajudar a millorar la teua societat i practicar una de les branques de la fotografia més enriquidores? No ho dubtes envia les teues fotos a:

laveubenicarlo@terra.es

Carxofa: una bona carxofa torrada per a Rafa Sánchez. Ha fet un bon salt: de la programació d'activitats culturals ha passat a la producció i interpretació: com Juan Palomo. Bromes a part, sempre que surt un nou artista al poble l'hem de valorar i animar a continuar per aquest camí. Enhorabona i a seguir.

Panissola: una grapat de panissoles a parts iguals per a l'anterior alcalde, sr. Mundo, i per a l'actual, sr. Escuder. Els accessos a la zona comercial estan igual que quan les promeses de la rotonda deprimida. Els de deprimits som nosaltres que veiem que passa el temps i siga per uns o siga pels altres el poble no tira avant.

adors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS,
JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO,
RA, ROBESPIERRE I EL SAMARUC
rafies/ NATALIA SANZ, JAVI PAU,
GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Intoxicació mediàtica

Tocs i Vares

text VICENT COLL

La intoxicació mediàtica, la presumpció de la culpabilitat política, la desconfiança basada en els dubtes artificiosos i premeditats, .. Aquestes son les bases en les quals s'assenta la estratègia del PP. D'eixa manera s'han organitzat des de les passades eleccions generals per a digerir una derrota totalment legítima.

A ningú no se li escapa que el PP, ja siga a nivell estatal com, fins t i tot, en el territori domèstic-local assaja una i altra vegada la lliçò dictada pel tàndem Acebes-Zaplana, destinada a convertir la convivència social i política en un impossible. Sembla com si l'intent d'instalar la crispació en la quotidianitat de ciutadans i ciutadanes s'haja convertit en l'objectiu principal dels dirigents populars. El dia a dia dels arguments populars giren en al voltant de fal·làcies que a força de repetir-les intenten que acaben sent veritat. Només cal seguir el fil argumen-

tal de la versió indefinida dels atemptats de l'11-M que Zaplana, i alguns més, han inculcat en les bases del PP, amb l'esperança de que es vagen estenent per tot arreu. A hores d'ara, es pot afirmar, segons estudis d'opinió, que la gran majoria dels votants del PP es creuen la versió dels seus dirigents sobre els atemptats, ajudats això sí per la fidelitat d'alguns mitjans de comunicació.

Evidentment, si a base d'estendre la teoria d'una conspiració per derrotar al PP en les passades eleccions generals, hom comprova que la gent s'ho

acaba creient, pot arribar a la conclusió que l'estratègia d'estendre mentides és vàlida.

La versió local de l'assumepte és molt més mediocre, on veiem una oposició encabritada abocant suposades irregularitats laborals a si de l'Ajuntament, assentades en suposats acords que desembocaren en una moció de censura, de la mateixa manera que s'esgrimeix una desqualificació permanent de la més mínima acció de govern, es al cap i a la finalitat argumental del no per el no, del "però tu més" i el recurrent frase adjudicada en el seu paper de víctimes: "si no ens hagueren tirat". Aquest cúmul de desficiacs es veu, en major o menor mesura, amplificada i corresposta també per alguna que altra lateralitat periodística d'àmbit local. Que hi farem.

Dos veïns detenen a un home que havia robat en un habitatge de l'Avinguda Papa Luna

text VICENT FERRER

Un ciutadà moldau va ser detingut en la tarda del passat dimarts per efectius de la Guàrdia Civil de Benicarló com presumpte autor d'un delictes de robari amb força en les coses. Els fets van tenir lloc sobre les 19'00 hores quan el propietari d'un apartament de l'Avinguda Papa Luna va sorprendre a dues persones quan sortien de l'edifici on resideix enduent-se una motxilla i una renyonera i que al adonar-se de la seua presència van començar a córrer. Després de comprovar que havien forçat la porta del seu domicili va

sortir en la seua persecució amb l'auxili d'un veí de la localitat.

Finalment, aconseguiren retenir a un d'ells fins a l'arribada d'una patrulla de la Guàrdia Civil. El detingut va patir diverses ferides de caràcter lleu al saltar des d'un mur d'uns tres metres d'altura durant la seua fugida, essent atès en el Centre de Salut de la localitat. Després de la detenció es van recuperar una càmera de vídeo digital, un rellotge, roba i diverses joies que havien estat sostretes en el domicili. El presumpte autor dels fets, S.T., de 28 anys d'edat, amb antecedents policials i veí de Tortosa que va ser posat a la disposició del Jutjat de Guàrdia de Vinaròs.

Apunts del capvespre

text JOSEP IGUAL

Quanta gimnàstica de la memòria cal per tenir criteri per oblidar.

* * *

Matisar els dogmes no és "dogmatitzar".

* * *

Els temps històric no sembla linial, tirat cap endavant. ¿Què pinten tantes crostes medievalistes incrustades en els nostres dies?

* * *

Tenia raó l'Unamuno. A la gent que llegeix poc, el poc que llegeix li fa més mal. La lletra impresa, en esperits poc donats a freqüentar-la, pot generar-los fins una empenyada violenta i tot.

* * *

Records de records. La memòria és això. Un cinema íntim amb el cervell de director pietós, que en el muntatge final suprimeix aspectes i afegeix guarniments pietosos en altres. El cervell ens defensa sempre. Segons diuen els savis.

* * *

Hi ha grans miracles cada dia. Aqueixa aixeta propera, per exemple, que probablement quan la gires rajará i tot. Potser caldrà deixar de ser fatalista. I creure que vivim els millors temps possibles.

* * *

Onzè manament. No afegiràs cap més manament.

* * *

Quadern ondulant

Agraeix complidament cada elogi. Obvia la petita humiliació que pot comportar. En cas contrari, semblarà que en vulgues dos.

* * *

Judes Iscariot mig rehabilitat pels evangelis gnòstics. Maria Magdalena com a pilar central d'una Església potser més perfecta, perquè no ha estat, entre altres coses...

Ja costa mantenir fins el prestigi de l'heterodoxia.

* * *

En la vida, la clau definitiva d'ús i sentit, ens és lliurada quan ja no cal.

* * *

- Ets pessimista.

- No em rebaixes. Sóc fatalista. L'estadística és aclaparadora. Els ben informats som els fatalistes. En un pessimista hi ha l'espurna del desig de canviar, encara.

* * *

L'optimisme de la voluntat (Gramsci). Un autogany com un altre, més o menys útil, això sí. Si més no per no parar boig.

* * *

¿És intel·ligent el desig? Potser no pot ser-ho.

13a Trobada comarcal de Bandes de Música

text: A M Ciutat de Benicarló

La ciutat de Benicarló acollirà el proper dissabte 30 de setembre la XIII Trobada Comarcal de Bandes de Música, en aquest acte participaran 14 bandes de música de diferents localitats de la comarca.

En aquesta ocasió l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló" juntament amb la col·laboració de l'Ajuntament de Benicarló, la Diputació i la Federació de Societats Musicals de la Comunitat Valenciana ha estat l'encarregada d'organitzar aquesta trobada i elaborar el següent programa:

-16'15h Concentració de les bandes de música a la Plaça Emperador Carles I.

-16'30h Recepció d'autoritats i presidents de les Societats Musicals en l'ajuntament de Benicarló.

-16'45 Inici de la desfilada de les bandes participants pels carrers Doctor Ferran, Crist. de la Mar, Joan Carles I i plaça Constitució.

-17'00h Entrada de les bandes de música a la Plaça Constitució on interpretaran un pasdoble.

Bandes participants

(14 de les 15 que formen part de la comarca)

1. l'Associació Musical "Virgen de la Ermitana" de Peñíscola
2. Agrupació Musical "Vila de Càlig" de Càlig
3. Agrupació Musical "Sta. Cecília" de Canet lo Roig
4. Unió Musical "Sta. Cecília" de Cervera
5. Societat Musical "Sta. Cecília de la Jana" de La Jana
6. Associació Filharmònica Rossellense de Rossell
7. Unió Musical Salzadellense de la Salzadella
8. Banda de Música "Sta. Cecília" de Sant Mateu
9. Agrupació Musical "Sta. Magdalena de Pulpis" de Sta. Magdalena de Pulpis
10. Unió Musical de Traiguera
11. Societat Musical "La Alianza" de Vinaròs
12. Unió Musical Xertolina de Xert
13. Associació Musical "Sta. Cecília" d'Alcalà de Xivert
14. Associació Musical "Ciutat de Benicarló"

Per a finalitzar, s'interpretarà conjuntament l'Himne de la Comunitat Valenciana i posteriorment es realitzarà un refrigeri per a tots els músics.

Cal remarcar que és la primera vegada que es celebra una acte d'aquestes característiques a la nostra ciutat.

Senyora Garcia

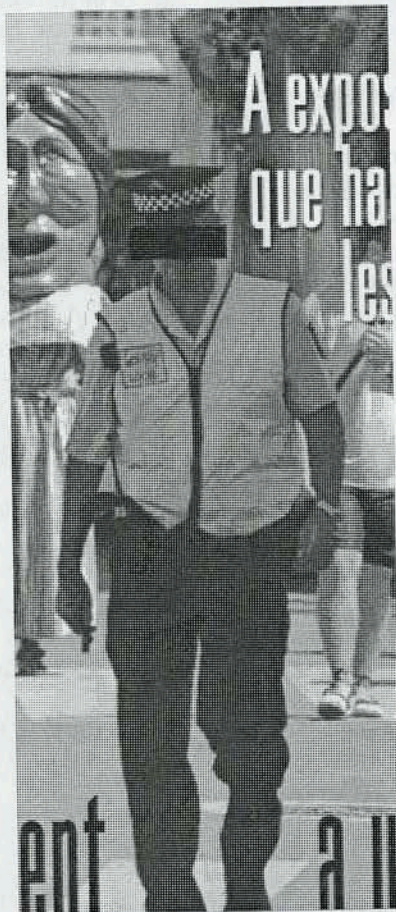
Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 551

text EL LECTOR

No sé qui tria els colors de la portada, però em sembla que el groc no és el més apropiat per a posar-lo damunt del blanc. La feina ha estat meua per llegir el titular principal. I no dic res més perquè algú em pot dir que ho faça jo, i no tinc ganes de sentir més coses ni de fer cap feina més. Tampoc no tinc ganes d'entrar en un estèril diàleg epistolar amb Robespierre, que aquesta setmana ha qualificat un col·laborador de La Veu d'hipòcrita i s'ha quedat tan ample. Jo no vull dir res. Ni li vull contestar. És més, no vull que parle més de mi perquè la propera garrotada me l'emportaré jo i no vull que ningú em faça la cara roja, però no puc estar de recordar el títol que ha posat aquesta setmana a la seua col·laboració. Serà un nou gènere literari, com ara la nivola d'Unamuno? Apa, ja està bé.

Entrant al tema de la setmana, he de reconèixer que no entenc res. Que si l'alcalde expedienta un municipal perquè va dir no se què. Si es refereix a una nota de premsa que va sortir fa quatre o cinc setmanes on es deia alguna cosa del delegat del govern central, de la guàrdia civil i de la policia local, la veritat és que no em vaig assabentar de res. Una vegada més, la meua opinió és que no hi ha opinió i que cadascú siga responsable de les coses que diu i amo de les que calla, que ja som prou grandets.

No sé d'on s'haurà tret Vicent Coll això que Mundo tornarà a presentar-se de cap de llista a les eleccions locals. Jo espero i confio que tot siga una hipòtesi feta a partir de l'observació de la vida quotidiana, com ara usos i costums de Mundo, probabilitats de repetir a València com a perceptor de respectables emoluments pro-

vinents de les butxaques dels contrubients valencians, així com un evident declivi de la seua trajectòria política. Podriem estar davant de la darrera oportunitat de Mundo per tal d'assegurar la seua jubilació? No ho sé, però no m'agradaria veure com es presenta per a ser alcalde i és votat per la majoria dels benicarlandos. En aqueix cas, ja faria una reflexió en el seu moment, encara que espero que no arribe mai i no tornem a vore un personatge tan manifestament incompetent al front del nostre ajuntament.

Em pregunto moltes vegades per què San Abdón no escriu més sovint. Ni me'n recordo de la darrera vegada que va escriure Els dies gloriosos. Seria molt demanar-li una mica més de regularitat? Segurament sí, encara que jo ja em conformaria a llegir-lo de tant en tant, com ara.

També s'agraeixen els escrits de Josep Igual i les seues reflexions.

Jo puc arribar a entendre la situació d'algunes famílies que viuen des de fa molt de temps en una casa il·legal, i que no en tenen d'altra. També puc comprendre que les normes urbanístiques eren massa estrictes. Però també comprenc que si una persona es fa una casa sabent que està comentent una irregularitat, sap que en qualsevol moment pot ser enderrocada. És el mateix que qualsevol infracció de trànsit. Ara vénen els del Pp, que mai no han trencat un vidre i diuen que s'ho han de mirar, que potser el que busque l'equip de govern és el reconeixement de l'infractor de la pròpia infracció. Una bajanada més dels conservadors locals, que han tolerat al llarg de catorze anys tot tipus de construcció il·legal pel nostre terme. Ara resultarà que ells són els grans defensors del pobret propietari que s'ha fet una caseta on i com ha volgut.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Avui ve carregadeta. A la portada trobem un "cós". Pàgina set, a dalt de tot "oipinió". Pàgina vuit "reflexions". Pàgina nou, titular "lietratura". Pàgina disset, segona notícia: "al inici". No he apuntat les de lletra petita.

L'article de "lietratura" de la pàgina nou ens parla d'una "Comarca del Maestrazgo" que es troba a l'Aragó. Ja sé que no és una errada de la col·laboradora, però jo em pesnava que el Maestrazgo estava una mica més avall. Potser Maestrat i Maestrazgo són dos coses diferents que jo no he entès.

Pàgina dinou. Província amunt, província avall.

Biescas i el Tordo i el Olivo (1)

text PERE BAUSÀ

El dia 7 d'agost passat s'acompliren deu anys de la catàstrofe de Biescas.

L'any 1996, una torrentada de l'Aras s'endugué per davant el càmping "Las Nieves" i causà 87 morts, a banda dels danys materials. Aquesta terrible daltabaix disparà totes les alarmes: es revisà la ubicació de molts càmpings arreu de l'estat i se'n tancaren bastants. El càmping "El Tordo y el Olivo", situat a la desembocadura del Barranquet o Rambla d'Alcalà, es clausurà per estar en una zona inundable. La reflexió sobre la catàstrofe de Biescas ens pot proporcionar coneixements aplicables a la gestió i ordenació de les zones inundables de la Rambla d'Alcalà.

El torrent d'Aras, amb una longitud de 1,2 km, arreplega l'aigua d'una conca de drenatge xicoteta, d'uns 19 km². Està vorejat per muntanyes que freguen els 2000 metres. Té un pendent mitjà proper a 20%, molt elevat, quan el d'un riu típic està al voltant d'1%. L'Aràs desemboca en el Gállego, afluent de l'Ebre i que flueix per la vall de Tena on està el poble de Biescas. El final de l'Aràs té un con de dejecció, dipòsit desordenada de sediments ubicat al final del curs del torrent quan baixa el pendent de forma sobtada.

Durant el segle XX, l'Aràs ha sofert diverses avingudes importants. L'any 1929, la torrentada s'emportà la carretera C-136 -discorre paral·lela al Gállego cap a França- i arrossegà un autobús, causant la mort d'un passatger. Es van fer importants obres d'enginyeria, closes cap els anys cinquanta, per a regular l'Aras i protegir la carretera. Al curs alt, es van construir unes 30 preses transversals de 10 metres d'altura i, en els darrers 300m es va fer un canal rectilini -a la part sud del con de dejecció- amb parets laterals d'un metre d'alçada i rampes esglaonades per frenar el corrent d'aigua. Aquesta enorme obra d'enginyeria hidràulica fou mostrat com un exem-

ple a seguir fins els anys noranta i eren visitades per tècnics i estudiats.

Les obres de regulació de l'Aras eliminà la consideració d'inundable per a gran part del con de dejecció, on posteriorment s'instal·larà el càmping "de Las Nieves". Segons el Reglament del Domini Públic Hidràulic (Reial Decret 849/1986), es consideren zones inundables les delimitades pels nivells teòrics que assolirien les aigües en les avingudes amb període de retorn de cinc-cents anys. Es defineix període de retorn com el temps mitjà que hauria de passar per a que hi hagués una riuada amb un cabal igual o superior al considerat. Es pensava, que amb les obres fetes, d'avingudes com la de 1996 sols en passaria entre 500 -1000 anys a l'Aras. En hidrologia, es dóna per suposat que les sèries de precipitacions o cabals d'una regió o riu segueixen la llei de Gumbel (funció matemàtica). A partir de les dades de les estacions meteorològiques de la zona, s'obté una sèrie de les precipitacions màximes diàries de 30 o més anys, i amb aquesta i la funció de Gumbel es calcula el període de retorn per a un cabal determinat, el inundaria la zona determinada.

A finals dels anys vuitanta, un particular sol·licità instal·lar un càmping al con de dejecció de l'Aras. La Diputació General d'Aragó (DGA) era l'organisme competent per donar el permís d'obertura. Els informes dels enginyers eren favorables al càmping i certs estudis contraris foren ignorats. E Pérez Bujarral -Cap de Secció de les Comunitats Vegetals de la DGA- informà en 1986

que el lloc sol·licitat no era adequat. La presència de l'arç groc (*Hippophae rhamnoides*), un arbust espinós típic de les zones d'avingudes, assenyalava que la zona era inundable. Però el dictamen favorable al càmping es donà en 1987.

Per a la tarda de 7 d'agost de 1996, el servei meteorològic pronosticava tempestes fortes per aquesta zona dels Pirineus i Terol. A l'estiu, de vegades, l'aire calent i humit entra per la Depressió de l'Ebre i arriba a les vall pirinenques que per la seva orografia les obliguen a elevar-se. Aquella tarda sobre la vall de l'Aras hi havia una massa d'aire molt fred (-12°C) - una "gota freda"- que es trobà amb l'aire ascendent i s'originà una monumental troba d'aigua. En dues hores caigueren prop de 200 litres d'aigua, amb intensitats properes als 500 litres per metre quadrat durant uns minuts. L'aiguat arrossega els poc compactes sediments glacials de les vessants a més d'arbres. La riuada tombà les preses transversals i els materials retinguts que es mobilitzaren, les roques i branques feren un tap a la canalització amb rampes i l'aigua sortí arrossegant el càmping amb 600 persones. El cabal de l'Aras arribà als 500 m³/ segon i transportà un total de 13.000 tones de roques i fangs.

Com tractarem al proper article, hi ha moltes circumstàncies que poden explicar aquesta catàstrofe. Una d'elles seria l'aparent seguretat que donaven les grans obres de regulació del barranc, les que van justificar el permís per a instal·lar el càmping. De fet aquestes estructures agreujaren els efectes de la riuada.

El Malloms tancarà aquest dissabte la pretemporada jugant un partit a Vila-real

text VICENT FERRER

El construccions Malloms, equip sènior del C.B. Benicarló, jugarà aquest dissabte 23 el seu darrer partit de pretemporada a Vila-real, abans d'iniciar la temporada en la pista del Port de Sagunt. El passat cap de setmana l'equip benicarlando va realitzar una mini concentració de tres dies a Vilafranca, a la comarca dels Ports, disputant el passat diumenge la final del torneig del XXV Aniversari del Pavelló de Vilafranca, on després de dos prorrogues l'equip que entrena Manolo Llorach va acabar perdent davant el Bàsquet Almassora per 77-73.

La nota negativa per l'equip cadufero va ser la lesió del pivot Carlos Miravet a l'inici del tercer quart, el que sumat a la baixa per lesió d'Enrique Cherta va deixar a l'equip sense cinc. El jove jugador va patir un esquinç de turmell, del que s'espera es pugui recuperar en breu i estar llest per a poder jugar el primer partit de la temporada de tornada a la categoria. Manolo Llorach, entrenador del Construccions Malloms, ha realitzat una valoració positiva del treball realitzat a Vilafranca, "la plantilla ha estat treballant amb molta concentració, la qual cosa és important de cara a la difícil temporada que tenim. S'ha efectuat treball físic combinat amb sessions de pissarra. Després del par-

tit jugat davant l'Almassora, del que estic content malgrat la derrota, crec que encara tenim coses que millorar".

Indicar a més que per motius de treball tant Félix Rochenbach menjo Rubén Cervera no van poder estar en la concentració, a més del lesionat Cherta. Mentrestant el club segueix treballant per a trobar un pivot amb garanties en el mercat encara que no es descarta la contractació, també, d'un base amb experiència. El president del C.B. Benicarló, Juanjo Ferreres, va rebre abans del partit jugat davant l'Almassora, un llibre de mans del regidor d'esports de Vilafranca com agraïment a la seua participació.

Idiosincràsia autoritària

text TOLITO

La idiosincràsia benicarlanda obliga a viure fora del casc urbà. L'encisador aroma de cols, enciams, carxofes i fens captiva els hàbits urbanístics locals. Històricament els cadufers han fugit de l'apilotament de la metròpoli víctimes d'una misteriosa hipnosi col·lectiva. És digne d'assenyalar que ja els antics ibers, avançant-se als temps, muntaren el poblat de El Puig ben lluny del nostre nucli. Confirmant aquest modern revisionisme històric, trobem també que les muralles van desaparèixer perquè la pleballa desitjava un horitzó lliure que el comunicés amb l'horta. Qüestió de necessitat idiosincràtica dirien els més tècnics. A més, per ventura, els que toquen el dos durant

la Guerra Civil no ho feren a la recerca de millors hortals per a cultivar? Jo mateix, no tinc hort per a conrear però supleixo malaurada carència amb tres cossiets que m'apaivaguen els especials instints de grup.

L'omnipotència de la peculiaritat històrica doblega sense pietat les voluntats individuals i, de rebot, els bons propòsits del legislador. Res a fer, res a dir. L'autoritat municipal és i serà un simple observador del seu lliure albir constructor doncs la singular particularitat llauradora guia amb mà de ferro al benicarlando cap a la vida rural de xalet, barbacoa i piscina. Esta és l'única veritat i irremeiable realitat: la tirania de la idiosincràsia autoritària. Inevitable com la tradició marinera que amarra un luxós iot a tots els empadronats al registre de l'Il·lustríssim.

L'Onda Urbana contra el Celta i a Castelló

text i foto REDACCIÓ i V.FERRER

El conjunt que dirigeix Eduardo García Belda "Miki" prepara el partit corresponent a la segona jornada de lliga, davant el Celta de Vigo. Els benicarlandos, que van aconseguir una victòria el dissabte davant el DKV Seguros Zaragoza, confien a obtenir novament un triomf, per a seguir sumant punts en la classificació. En aquests moments, els caduferos se situen segons en la taula per darrere del Martorell FS, que ocupa la primera posició de Divisió d'Honor.

Tot i el bon inici de temporada, l'Onda Urbana sap que queda molta temporada i que cal seguir treballant per a no patir una vegada finalitze la fassa regular. El jugador de Màlaga, Tete, creu que "hem de tocar de peus a terra, perquè haver aconseguit una victòria no vol dir que ja estiga tot fet aquesta temporada. És important començar la lliga amb una victòria, i més si és fora de casa, però cal seguir treballant per a no tenir sorpreses al final". El conjunt del Baix Maestrat confia a

aconseguir novament tres punts davant el Celta de Vigo. El conjunt de Gustavo Montero va aconseguir, també, una victòria en la primera jornada de lliga davant el PSG Móstoles, donant una de les sorpreses de la jornada i ocupa en aquests moments la quarta posició, empatat a punts amb l'equip benicarlando. El club de Benicarló, que arrossega una sanció de la passada temporada pels incidents ocorreguts durant el play-off de permanència davant la Unión Esportiva Las Rozas Boadilla, ha sol·licitat a la Lliga Nacional de Futbol Sala que el partit que s'ha de disputar dissabte davant el Celta de Vigo, es duga a terme al Pavelló "Ciutat de Castelló", per a que l'afició pugui presenciar el partit en directe. D'aquesta manera, el partit es disputarà el dissabte, 23 de setembre, a les 18,30 hores a Castelló.

Autobusos per a tots

Perquè tots els aficionats puguin presenciar en directe la trobada, el club a posat a la disposició de tots els abonats i simpatitzants, autocars gratuïts que sortiran a les 15 hores de la Plaça Constitució de Benicarló. L'entrada al partit i l'autocar correrà a càrrec íntegrament del club. Tots aquells interessats a viatjar en autocar, es poden inscriure en les oficines de l'entitat o en la seu social de les Penyes (Bar "el Corralet").

El partit, que es disputarà a portes obertes per decisió del club del Baix Maestrat. S'ha sol·licitat jugar a Castelló perquè tots els seus aficionats puguin presenciar en directe la trobada, i com motiu de protesta a la decisió que en el seu moment va prendre el Jutge Únic del Comitè de Competició de sancionar al club amb un partit a porta tancada, pels incidents que es van succeir a Las Rozas.

Concurs per al cartell de Falles 2006

text REDACCIÓ

La Junta Local Fallera de Benicarló ja ha donat a conèixer les bases del concurs del cartell de Falles 2006. Hi ha d'altres novetats, al voltant de l'ofrena fallera, i és que enguany aquest acte tradicional tindrà un símil a l'ofrena de València: Una verge, en aquest cas, Santa Maria del Mar, amb un mantell de flors. El president de la Junta Local Fallera, Alex Sánchez Gamallo, va presentar les bases del concurs del cartell de Falles

2006, és a dir, el cartell que servirà d'aparador per a promocionar les festes josefines del proper any i que a més es convertirà en portada del llibret faller. Sánchez Gamallo va detallar aquestes bases, al temps que anunciava que enguany es donaran a conèixer en el mateix acte tots els participants amb els seus cartells, així com el veredict final. "Benicarló en falles del 15 al 19 de març" és el títol en valencià que cal que recullen les obres presentades.

Nova decepció

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Sí, és veritat que el Benicarló haguera pogut sentenciar el partit al camp del Vilafamés en el primer quart d'hora. Dos pilotes al pal -o més- i un mà a mà entre un davanter nostre i el porter dels altres havien d'haver estat suficients per matar la vesprada. Succeeix però que la piloteta no va entrar enlloc i al final dels noranta minuts el marcador reflectia un explícit 2 a 0 a favor dels locals. Un resultat d'aqueixos que deixa la cara d'imbècil i que desanima el més optimista. Encara no portem més que tres jornades i ai, ai, ai ja estic pensant que aquest any tampoc. Veig amb desolació com el meu Benicarló està a sis punts del líder i a només dos del descens.

Sé que és enjorn per llençar la tovallola, però dos catxirulos més d'aquestos i haurem de començar a pensar -en ple mes d'octubre- en l'agost de l'any que ve. És el nostre destí.

Anem al partit. Al poquet que en sé. Un aficionat que es va desplaçar a la bonica localitat de la pedra aquella tan gran que diràs que ha de caure em va contar que vam patinar una mica en la línia medular. Per entendre'ns, que la mitja no va estar tan fina com haguera estat desitjable. Com que tinc l'avantatge que no em llig ningú, puc manifestar sense embuts la meua opinió des d'aquesta pàgina de pa sucats amb oli. Diré la meua, com si fóra un aficionat qualsevol, que ho sóc, un soci qualsevol, que ho sóc i un desinformat qualsevol, que ho sóc sobre totes les coses. Considero que un dels valors més importants que han sorgit del nostre planter en els darreres anys és el jove Víctor Esbrí. La seua presència al camp assossega els esperits dels

seus companys i deixa coberta una zona vastíssima del rectangle de joc. Què passa amb aquest xicot? Doncs que es veu que només pot entrenar -per motius professionals o acadèmics, no ho sé- un dia a la setmana. Aquesta inactivitat laboral fa que el míster el deixi d'entrada a la banqueta.

L'home, aplicant una lògica lògica pensa que és un greuge comparatiu per als seus companys que durant les fredes i dures nits d'hivern se sacrifiquen tot esperant la recompensa del diumenge. Tot molt claret. Se'm pot plantejar però un dubte, crec que també lògic. Ha de fixar el Benicarló un jugador que per endavant se sap que no serà titular? Vaja, no sé, doctores tiene la Iglesia. Ara, que si tots els doctores fan com el Papa Ratzinger tirant mistos encesos a la gasolina resultarà que no ens en podem refiar de ningú. No sé a què ve això, no sé a què ve.

Diumenge vinent ens visita el Benicàssim, equip recentment descendit de tercera divisió i, en teoria, ferm candidat també a lluitar pels llocs capdavanters. La setmana passada van perdre a casa contra l'etern rival, l'Orpesa, i segur que vindran encesos amb foc i flama i disposats a esmenar el seu pecat.

Tot i que no m'ho crega ni jo m'agradaria, com Rubén Darío, fer una salutació de l'optimista i pensar que no ha passat res, que

qualsevol dia d'aquests -el dia menys esperat- alçarem el vol i no hi haurà qui ens ature i enfilarem el camí cap a la tercera divisió i llavors podrem jugar contra potències balompèdiques com ara el Guardamar del Segura, el Puçol o el Castelló Amater. No val la pena, veritat? M'estimo més anar, per exemple, a Sant Mateu o a Alcalà que em resulten referents més propers i atractius. A més, això, per jugar contra equips que no em diuen res, qui ens mana gastar-nos un munt de perrets en desplaçaments? No, ja estem bé com estem. I mira, si quedem davant del Vinaròs (ens porta un punt d'avantatge) i si el San Jorge juga la promoció i torna a donar-nos motius de riure, ja en tenim prou. Què més volem?

Sí, arribat a aquest punt m'adono que el que he dit més amunt no és més que una ximpleria immensa. Jo que sé de si hem de fixar o desfixar a uns o a altres, jo que sé què li convé al Benicarló si no tinc ni punyetera idea, si jo em penso que encara hi ha equips que juguen amb el quatre dos quatre o amb el quatre tres tres i resulta que el que es porta ara és el quatre u quatre u. Si no fóra perquè a hores d'ara tinc una droperia damunt que em domina agarraria i esborraria tot el segon paràgraf. Però el xitxo em pot, què hi farem?

La de sempre, a mi m'agrada que guanyem, però si perdem igual me'n xalo -una mica menys, és clar- i en tinc prou que cada dos diumenges algú s'haja pres la molèstia de muntar un equip de futbol que porta el nom del meu poble per fer-me alçar el cul del sofà. Gràcies.

La Plataforma convida la comarca a assistir a la manifestació contra els abocadors

text JORDI MAURA

La Plataforma Antiabocadors dels Coves-Salzadella va desmentir dimecres al president de la Diputació de Castelló, Carlos Fabra, i va assegurar que els projectes segueixen la via administrativa per a materialitzar-se en el termini previst mentre l'empresa no els retire o la Conselleria no els desestime. Marina Sancho, portaveu de la Plataforma va titllar els projectes d'abocadors de residus tòxics i perillosos com "un problema social greu" i va reclamar a Carlos Fabra i als polítics el seu posicionament "perquè si els abocadors són dolents per a la població i estan en contra, poden adherir-se al nostre moviment i assistir a la manifestació, perquè som apolítics i volem el millor per a les nostres terres i la nostra gent".

La manifestació que els organitzadors esperen siga multitudinària i a la qual s'han adherit Bloc i Esquerra Unida, partirà el dissabte 30 de setembre a les 19 hores des de la Farola de Castelló amb el lema "Pel nostre futur, per la nostra terra". La Plataforma va mostrar els diferents macroprojectes presentats a Castelló i va recordar que "Fabra no té cap competència per a parar-los. Fins que no es publique la seua desestimació no serà cert".

Abelardo Ripollés un dels integrants de la Plataforma va demanar a Fabra "que no perda energia perquè ell no els pot parar" i que es prenguen amb més respecte la salut de les persones. Per la seua banda Marina Sancho va explicar que "la gent ha entès que no són problemes locals i que pot afectar la salut de comarques senceres, per aquest motiu els manifestants han anat en augment davant el secretis-

me i a dia d'avui tenim 1.000 socis, s'han venut 3.500 samarretes i més de 10.000 signatures contra aquests projectes. Seguirem treballant fins que existisca un acord entre ajuntaments, Conselleria de Territori i Diputació que suplisca a la iniciativa privada -que sols vol guanyar diners- per a dir com van a afrontar d'una manera clara i sense contradiccions el problema dels residus".

La Plataforma ha realitzat més de 40 xerrades informatives i amb tècnics, biòlegs i geòlegs experts. Ha visitat algunes plantes de residus i reclama altre futur per al Maestrat que no estiga basat en les plantes de RTP sinó en el turisme rural, el patrimoni cultural, l'arquitectura, l'artesania i l'agricultura, va concloure Abelardo Ripollés.

dia **30** (19 hores) **Castelló**

Recollir olis usats

El regidor d'Obres i Serveis de Benicarló, Joan Manuel Ferrer, ha presentat els nous dipòsits d'oli d'automoció i domèstics facilitats per la Diputació de Castelló i que estan ja en funcionament al Punt Verd. Ferrer apel·lava a comportaments més ecològics amb els olis gastats i animava els veïns de la localitat a fer servir els contenidors que es buiden cada dos mesos, ja que l'oli es reciclat per a d'altres usos i entre tots "es millorarà el món que deixarem a les futures generacions".

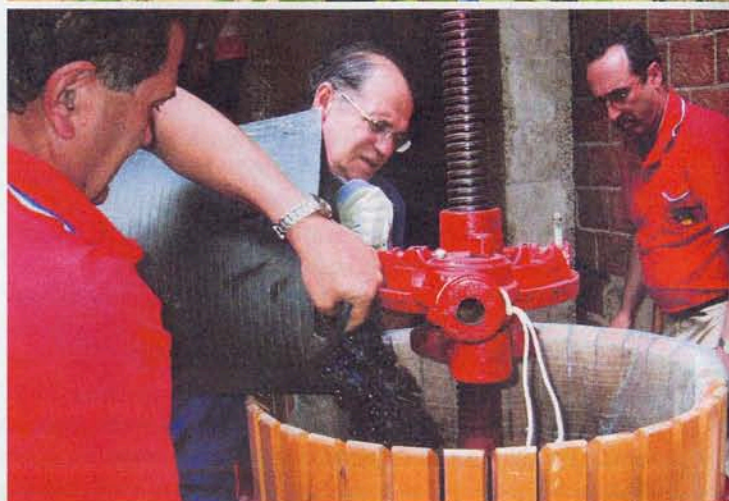

La verema de la Peña Setrill

text PENYA SETRILL

El dissabte 16 de setembre va ser el dia de la Festa de la Verema de la Peña Setrill. Com ho fan cada any, els setrillers es van desplaçar a La Serra d'Almos (Ribera d'Ebre) a fi de veremar el raïm de la varietat carinyena amb què elaboren el vi a l'estil Carlón. I a la vesprada, a la seu de la Peña es va desbrossar convenientment, es va premsar i es va dipositar el most en un dipòsit adequat amb la finalitat d'iniciar el procés que conduirà a transformar-lo en un excel·lent vi de taula.

En resum, una diada cadufera i senzilla però emplenada d'intensitat perquè recorda èpoques de la nostra història.

Inicio Noticias Contactar buscar

Envia'ns a info@3x4.info
l'activitat del teu club

Menú principal

- Inicio
- Notícies
- Cultura
- Futbol Base
- Deportes / Esports
- Buscar
- Fotos
- Videos
- Guia Comercial
- Qué

Videos

Benicarló iniciará los trámites para dar una solución a 1000 viviendas irregulares

El Pleno extraordinario del viernes someterá a información pública un convenio para la normalización del uso de aquellas viviendas levantadas ilegalmente en suelo urbanizable. Además sus efectos se extenderán en un futuro a las viviendas que tras la entrada en vigor del nuevo Plan General de Ordenación Urbana se hallen en suelo urbanizable. Según manifestó el alcalde de Benicarló, Enric Escuder, el convenio dará una solución provisional a los casi 1.500 expedientes abiertos a viviendas en esta situación.

comparteix cotxe

Si has comprado ya o quieres comprar tus gafas de sol en Multiópticas Barreda, ven otra vez y recibirás un regalo

MULTIOPTICAS BARREDA

Nº1 EN SERVICIOS ÓPTICOS

WWW.3X4.INFO

IBIZA GLOBAL RADIO

A www.3x4.info la informació no para en tota la setmana